

Fővárosi Ítéltábla

8.Pkf.25.512/2022/4.

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Balsai Szabolcs ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt kérelmező neve (kérelmező címe) kérelmezőnek – az S.B.G.K. Ügyvédi Iroda (ügyvéd címe., ügyintéző: dr. Szamosi Katalin ügyvéd) által képviselt kérelmezett neve (kérelmezett címe) kérelmezett ellen – a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala védjegy lajstromozását az árujegyzék korlátozásával felszólalási eljárásban elrendelő határozatának megváltoztatása iránt indított ügyében a Fővárosi Törvényszék 2022. április 6. napján kelt 3.Pk.20.255/2022/8-I. számú végzése ellen a kérelmezett 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

v é g z é s t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Kötelezi a kérelmezettet, hogy 15 nap alatt fizessen meg a kérelmezőnek 50.000 (ötvenezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú eljárási költséget.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek

I n d o k o l á s

[1] A kérelmezett 2017. szeptember 28. napján az „IKARUS” - közönségestől eltérő írásmódú - szömegjelölés oltalmát kérte a Nizzai Megállapodás szerinti 12. osztályba sorolt „járművek; szárazföldi, légi vagy vízi közlekedési eszközök; autóbusz; trolibusz; katonai szállítójárművek”, áruk, a 37. osztályba tartozó „javítás; szerelési szolgáltatások; autóbusz karbantartása és javítása; trolibusz karbantartása és javítása; katonai szállítójárművek karbantartása és javítása”, valamint a 39. osztályba sorolt „szállítás; áruk csomagolása és raktározása; utazásszervezés (az osztály betűrend szerinti jegyzékében szereplő valamennyi szolgáltatás)” szolgáltatások tekintetében. A védjegy egy kissé jobbra dőlt, a közönségestől eltérő írásmóddal írott „Ikarus” kifejezésből áll.

[2] A kérelmező 2017. december 18. napján észrevételt és felszólalást nyújtott be kérve a védjegybejelentés elutasítását. Észrevételét a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.) 3. § (1) bekezdés c) pontjára, felszólalását a Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontjára, valamint (4) bekezdésére alapította.

[3] A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (továbbiakban Hivatal) a megjelölést 2018. május 28. napján meghirdette a Szabadalmi Közlöny és Védjegyértesítőben.

[4] A kérelmező ismételten benyújtotta felszólalását észrevételét is fenntartva, felszólalását a Vt. 4. § (1) bekezdés b) és c) pontjára, valamint (4) bekezdésére alapította. Előadta, hogy jogosultja az 1953. szeptember 29-i elsőbbségű, ...2 lajstromszámú „IKARUS” szóvédjegynek a 12. osztály „közlekedési és szállítóeszközök, ezen belül kizárólag autóbuszok és trolibuszok, valamint ezek alkatrészei és tartozékai” áruai vonatkozásában, továbbá a ...1 lajstromszámú „Ikarus” közönségestől eltérő írásmódú szóvédjegynek szintén a 12. osztály egyes áruai vonatkozásában. Kifejtette, hogy a kérelmezettnek tudomása volt arról, hogy az „IKARUS” védjegy használatával összefüggésben a kérelmező és az I. E. Autóbusz Gyártó Kft. között jogvita áll fenn. Ennek ellenére a ...1 lajstromszámú - nem jogerősen törölt - védjeggyel teljesen azonos, míg a ...2 lajstromszámú védjeggyel csaknem teljesen azonos bejelentést tett, az utóbbi védjegy árujegyzékében szereplő árukkal azonos árukra vonatkozóan. Bejelentése arra irányult, hogy a kérelmezett védjegyhasználatát ellehetetlenítse, ebből fakadóan a védjegybejelentés megtételére rosszhiszeműen került sor. Előadta a kérelmező, hogy az IKARUS védjegy Magyarország egyik legrégebbi és legismertebb védjegye, azt kétségtelenül a kérelmezői társasággal hozzák összefüggésbe a fogyasztók, a kérelmezett pedig ezt a hírnevet kívánja tisztességtelenül kihasználni. A kérelmező a Hivatal felhívására a védjegy jóhírnevének alátámasztására bizonyítékokat csatolt.

[5] A kérelmezett nem vitatta, hogy a bejelentett megjelölés és a korábbi védjegy egyaránt az "IKARUS" szóból áll, álláspontja szerint azonban az árujegyzékek jelentősen eltérnek egymástól. Arra hivatkozott, hogy a piacon észszerűen eljáró megrendelő nem téveszti össze a feleket és kiemelte, hogy a vásárlóközönség sem azonos egy - többek között - katonai szállító járműveket gyártó cég és egy kizárólag autóbuszokra és trolibuszokra specializálódott vállalat esetén. A kérelmezett vitatta, hogy az IKARUS megjelölés jóhírnévvel rendelkezne Európában, tekintettel arra, hogy Magyarországon kívül csak néhány országban kerültek eladásra és használatra IKARUS védjeggyel ellátott járművek. Álláspontja szerint a kérelmező semmilyen bizonyítékkal nem támasztotta alá piaci részesedését, valamint a védjegy reklámozására fordított összegek nagyságát, és semmilyen előadást nem tett annak alátámasztására, hogy a kérelmezett tisztességtelenül próbálná kihasználni védjegye jóhírnevét. Mivel tehát a kérelmezett rosszhiszeműsége és a korábbi védjegy jóhírneve sem állapítható meg, ezért a kérelmezett kérte a felszólalás elutasítását és a védjegylajstromozási eljárás folytatását.

[6] A Hivatal felhívta a kérelmezőt a ...2 és a ...1 lajstromszámú védjegyek Vt. 18. §-ának megfelelő használatának igazolására. A kérelmező nyilatkozatában hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 8.Pkf....0/2018/5. számú és 8.Pkf....6/2018/6. számú jogerős végzésére, amelyek a ...2 és ...1 lajstromszámú védjegyek használatának tárgyában születtek. Előadta, hogy a Fővárosi Ítéltábla e végzéseiben a kérdéses időszakra vonatkozóan a védjegyek Vt. 18. §-a szerinti használatát kimondta. Hivatkozott továbbá arra, hogy az ikarus.hu domain 2014. június 23-a óta a kérelmezői társaság üzemeltetésében áll. Csatolta a honlap látogatottsági statisztikáit, amely igazolja, hogy az tényleges használatot valósított meg az

irányadó időszakban. A kérelmező előadta továbbá, hogy a védjegy jóhírű, amelyet szintén bizonyít a honlap tartalma, valamint a benyújtott bizonyítékok.

[7] A Hivatal tárgyi határozatával a megjelölést a 37. osztályba sorolt „javítás; szerelési szolgáltatások”, illetve a 39. osztályban szereplő „szállítás; áruk csomagolása és raktározása; utazásszervezés (az osztály betűrend szerinti jegyzékében szereplő valamennyi szolgáltatás)” tekintetében védjegyként lajstromozta, míg a 12. osztályba tartozó „járművek; szárazföldi, légi vagy vízi közlekedési eszközök; autóbusz; trolibusz; katonai szállítójárművek”, illetve a 37. osztályba sorolt „autóbusz karbantartása és javítása; trolibusz karbantartása és javítása; katonai szállítójárművek karbantartása és javítása” szolgáltatások vonatkozásában a védjegybejelentést elutasította; költségtérítést nem állapított meg.

[8] Az előterjesztett bizonyítékok alapján megállapította, hogy a kérelmező a ...2 és ...1 lajstromszámú védjegyeit kellő intenzitással és földrajzi kiterjedtséggel használta az 12. osztályba sorolt „közlekedési és szállítóeszközök, ezen belül kizárólag autóbuszok és trolibuszok, valamint ezek alkatrészei és tartozékai” áruk vonatkozásában. A Hivatal a védjegyek összetéveszthetőségének vizsgálatakor az összbenyomásból indult ki, hivatkozva saját, a bíróság és az Európai Bíróság joggyakorlatára, különösen a C-432/97. számú Lloyd-ügyben és a C-39/97. számú CANON-ügyben adott jogértelmezésekre. Rögzítette, hogy a 12. osztályba sorolt „járművek; szárazföldi, légi vagy vízi közlekedési eszközök; autóbusz; trolibusz; katonai szállítójárművek” fogyasztói köre részben speciális, ugyanis a „légi vagy vízi közlekedési eszközök; autóbusz; trolibusz; katonai szállítójárművek” árukat általában nem átlagfogyasztók, hanem közlekedési vállalatok vásárolnak.

[9] A Hivatal megállapította, hogy a bejelentett megjelölést a különleges írásmóddal ábrázolt „Ikarus” szó alkotja, így ez tekinthető a megjelölés domináns elemének. Vizuális szempontból a megjelölés és a ...1 lajstromszámú védjegy azonosságot, a ...2 lajstromszámú védjegy pedig rendkívül nagyfokú hasonlóságot, míg fonetikai és konceptuális szempontból a bejelentett megjelölés és a védjegyek teljes azonosságot mutatnak, hiszen azokat egyaránt kizárólag az „Ikarus” szó alkotja.

[10] Az árujegyzékek vizsgálata során a Hivatal megállapította, hogy kisebb fokú hasonlóság állapítható meg a 12. és 37. osztály autóbuszokhoz és trolibuszokhoz kapcsolódó elemei vonatkozásában. Ezért a kérelmezői védjegy árujegyzékének 12. osztályában szereplő áruk és a védjegybejelentés árujegyzékében szereplő szolgáltatások között nem látott olyan mértékű hasonlóságot megállapíthatónak, amely megalapozná a Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontja szerinti összetéveszthetőséget. Így a Hivatal a Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontjára alapított felszólalást részben, a védjegybejelentés árujegyzékének 12. osztályában igényelt áruk vonatkozásában találta megalapozottnak. A Vt. 4. § (4) bekezdésére alapított felszólalást részben megalapozottnak találta, míg a Vt. 4. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt kizáró okot vizsgálva a Hivatal akként foglalt állást, hogy a csatolt bizonyítékokkal a felszólalói védjegyek jóhírűsége nem nyert bizonyítást.

[11] A hivatali határozattal szemben a kérelmező nyújtott be megváltoztatási kérelmet, amelyben a Hivatal határozatának megváltoztatását és a védjegybejelentés teljes terjedelemben történő elutasítását kérte, megismételve a Hivatal előtt kifejtett álláspontját. Fenntartotta védjegyének jóhírűségére vonatkozó nyilatkozatait és csatolta a korábbi bizonyítékait, hangsúlyozva, hogy álláspontja szerint önmagában bizonyítja a nemzeti védjegyoltalom jóhírűségét az, hogy buszai az ország fővárosában Budapesten - a vizsgált időszakban 18 autóbusz tekintetében - továbbá a trolibuszok Csongrád-Csanád Megye székhelyén Szegeden kerültek forgalomba. Álláspontja szerint tévesen mérlegelt a Hivatal, amikor azt állapította meg, hogy a 37. és 39. osztályba sorolt kérelmezetti szolgáltatások nem összetéveszthetők a 12. áruosztályra vonatkozóan fennálló oltalmakkal.

[12] A kérelmezett a megváltoztatás iránti kérelem elutasítását kérte.

[13] Az elsőfokú bíróság végzésével a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala M17...4/58. számú határozatát megváltoztatta és a védjegybejelentést valamennyi áruosztályban elutasította. A határozat költségviselésre vonatkozó rendelkezését akként változtatta meg, hogy a kérelmezett 15 nap alatt köteles megfizetni a kérelmezőnek 64.000 forint eljárási költséget. A törvényszék továbbá akként rendelkezett, hogy a kérelmezett 137.500 forint elsőfokú eljárási költséget köteles 15 nap alatt megfizetni a kérelmezőnek. Határozatát a Vt. 4. § (1) bekezdés b), c) pontjára és (4) bekezdésére, 58. § (1) és (4) bekezdésére, 61/H. § (3) bekezdésére, 77. § (4) bekezdésére és 91. § (1) bekezdésére alapította.

[14] A törvényszék megállapította, hogy a hivatali határozatnak a Vt. 3. § (1) bekezdés c) pontjával kapcsolatos döntése a kérelmező - a hivatali eljárásban észrevételt tevő - megváltoztatási kérelme alapján nem volt vizsgálható, ezért e kérdésben nem határozott.

[15] A Hivatalnak az összetéveszthetőség körében tett megállapításaival az elsőfokú bíróság egyetértett és utalt arra, hogy azt maguk a felek sem vitatták, így az e körben kifejtett indokokra a törvényszék visszautalt azok szükségtelen megismétlése nélkül. Szintén osztotta a Hivatalnak a releváns fogasztói körök tekintetében elfoglalt álláspontját.

[16] Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a felek vitája abban állt, hogy az ellentartott védjegyeknek mi az oltalmi köre, és hogy ezek a védjegyek jóhírűnek tekinthetők-e.

[17] A Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontja körében az áruhasznosság vizsgálata során a törvényszék egyetértett a Hivatallal abban, hogy a jelen esetre az Európai Bíróság joggyakorlatából a C-39/97. CANON-döntés az irányadó, azonban akként foglalt állást, hogy abból a Hivatal téves következtetésre jutott a 37. osztályba sorolt "javítás; szerelési szolgáltatások", illetve a 39. osztályban szereplő "szállítás; áruk csomagolása és raktározása;

utazásszervezés

(az osztály betűrend szerinti jegyzékében szereplő valamennyi szolgáltatás)" tekintetében, mivel a nevezett áruosztályok vizsgálata során az interdependencia elvet is figyelembe kellett volna vennie. Ennek értelmében az áruk közötti kisebb mértékű hasonlóságot a védjegyek közötti nagyobb mértékű hasonlóság ellensúlyozhatja és fordítva.

[18] A törvényszék akként foglalt állást, hogy a védjegyek és a megjelölés között azonosság, illetve nagyfokú hasonlóság áll fenn, tekintettel arra, hogy a ...2 lajstromszámú szóvédjegy lényegében azonos a lajstromozni kért megjelöléssel, mert a védjegy az "IKARUS" szót írásmódjától függetlenül védi.

[19] Kifejtette, hogy a 37. osztályba sorolt „javítás; szerelési szolgáltatások” és a 39. osztályban szereplő „szállítás; utazásszervezés” szolgáltatásokat jellemzően az ellentartott védjegyek 12. osztályába sorolt „közlekedési és szállítóeszközök, ezen belül kizárólag autóbuszok és trolibuszok, valamint ezek alkatrészei és tartozékai” árukkal, mint eszközökkel, vagy kifejezetten azokra irányulóan nyújtják. A javítás, szerelés szolgáltatások alapvetően a szállító eszközök, buszok, trolibuszok és katonai szállítójárművek karbantartása és javítása szolgáltatással hasonlóságot mutat, mivel a szállító eszközök gyártójának a garanciális feladatai ellátására mindenképp rendelkeznie kell karbantartó, javító-, szerelőüzemmel és kapacitásokkal. Általános gyakorlatnak látta, hogy a szállítóeszközök csak szakszervízben javíthatók, amelyek szükségképpen a gyártóhoz kötődnek. Tévesnek találta a törvényszék azt a hivatali álláspontot, hogy a 12. osztály árucikkeinek javítása, szerelése nem az árucikkek mindennapos, rendeltetésszerű használatának nélkülözhetetlen eleme. Kifejtette, hogy a közlekedésben résztvevő, személyszállításra használt áruk (busz, trolibusz) folyamatos ellenőrzése, javítása azok közlekedésben való részvételének egyik feltétele. A szállítás és utazásszervezés pedig szállítóeszköz - adott esetben busz vagy trolibusz - nélkül nehezen képzelhető el az elsőfokú bíróság álláspontja szerint. Tehát az ellentartott védjeggyel érintett, 12. osztályba sorolt áruk, és a lajstromozni kért megjelöléssel érintett 37. és 39. osztályokban nevesített szolgáltatások védjegyjogi értelemben hasonlóknak minősülnek. A megjelölések azonossága, illetve nagyfokú hasonlósága ezt a magában is releváns áruhasonlóságot még tovább erősíti a törvényszék érvelése szerint, ami nem hagyhat kétséget az iránt, hogy az ellentartott védjegyek oltalma a Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontja alapján kizárja a lajstromozni kért megjelölés védjegyoltalmát a 37. osztályba sorolt „javítás; szerelési szolgáltatások” és a 39. osztályban szereplő „szállítás; utazásszervezés” szolgáltatások körében.

[20] A fennmaradó 39. osztályban szereplő „áruk csomagolása és raktározása; (az osztály betűrend szerinti jegyzékében szereplő valamennyi szolgáltatás)" tekintetében a törvényszék szükségesnek látta a Vt. 4. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt kizáró ok vizsgálatát, utalva arra, hogy a védjegynek csak a jóhírűsége biztosít áruosztályokon átívelő oltalmat. Nem osztotta a Hivatal álláspontját, hogy az ellentartott védjegyek jóhírűsége nem igazolt. Utalt arra, hogy az „Ikarus” a szocialista gazdaság egyik sikerágazatának emblematikus megjelölése, belföldön és a külföldön is széles körben, évtizedek óta ismert buszok, trolis márkanéve. Jelentőséget tulajdonított a ...2 lajstromszámú védjegyoltalom közel hetvenéves töretlenségének. Nem értett egyet a kérelmezettel abban, hogy mára már elhomályosult az Ikarus védjegyek egykori jó hírneve, álláspontja szerint ugyanis azt ma is

kivételesen erősnek lehet tekinteni. Nem tartotta relevánsnak a kérelmezett által hivatkozott, 2020. évben indított, az ellentartott védjegy oltalmának használat hiánya miatti megszűnése megállapítása iránti eljárást, melynek eltérő időszak a tárgya és jogerősen még nem fejeződött be.

[21] A kifejtettek következtében a törvényszék azt állapította meg, hogy a lajstromozni kért megjelölés és az ellentartott védjegyek azonosak, vagy lényegében azonosak, továbbá az ellentartott védjegyek jóhírűek, ezért a Vt. 4. § (1) bekezdés c) pontja akadályozza a lajstromozni kért megjelölés védjegyoltalmát a 39. osztályban szereplő „árak csomagolása és raktározása; (az osztály betűrend szerinti jegyzékében szereplő valamennyi szolgáltatás)” szolgáltatások tekintetében is.

[22] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a Hivatal határozatát megváltoztatta és a védjegybejelentést valamennyi áruosztályban elutasította.

[23] A határozattal szemben a kérelmezett élt fellebbezéssel, amelyben az elsőfokú bíróság végzésének megváltoztatását és az M17...4 bejelentési ügyszámú IKARUS szóvédjegy 37. osztályba sorolt „javítási, szerelési szolgáltatások”, valamint a 39. osztályba sorolt „szállítás, áruk csomagolása és raktározása; utazásszervezés (az osztály betűrend szerinti jegyzékében szereplő valamennyi szolgáltatás)” szolgáltatások vonatkozásában történő lajstromozását, valamint az eljárásnak a kérelmezett ...2 lajstromszámú IKARUS védjegyének megszűnését elrendelő SZTNH M73...6/76 számú, továbbá a2 lajstromszámú IKARUS védjegyének megszűnését elrendelő SZTNH M.....88 számú határozata bírósági megváltoztatási eljárásának jogerős befejezéséig történő, a Pp. 123. § (1) bekezdése szerinti felfüggesztését kérte.

[24] Álláspontja szerint nem megalapozott a törvényszéknek az árujegyzékek hasonlósága körében tett megállapítása. Utalt az osztályozásról szóló iránymutatásra és a Nizzai Osztályozási Címek általános megjelöléseire vonatkozó közös gyakorlatot ismertető közös közleményre, amely szerint a javítási és szerelési szolgáltatások, kifejezések nem adnak egyértelmű utalást a nyújtott szolgáltatásokra, mivel azok nem jelölik a szolgáltatások tárgyát, nem egyértelmű és pontatlan kifejezések pedig nem értelmezhetőek úgy, hogy azok olyan árukra, vagy szolgáltatásokra vonatkozó igényt jelentenek, amelyek további pontosítás nélkül nem ismerhetők fel. Ebből az következik álláspontja szerint, hogy a "javítási; szerelési szolgáltatások" nem értelmezhetőek úgy, hogy azok a 12. osztályba tartozó áruk javítási és szerelési szolgáltatásaira vonatkoznak, ezért az összehasonlított árukat eltérőnek kell tekinteni. A fellebbezés nézete szerint helyesen állapította meg a Hivatal, hogy fenti áruk és szolgáltatások nem hasonlóak, mivel ezen szolgáltatások nyújtásának helye elkülönül a gépjárművek előállításának és árusításának helyétől, így nem ugyanazok a forgalmazási csatornák és nem állnak versenyben egymással, továbbá egymással nem helyettesíthetőek.

[25] A kérelmezett fellebbezési álláspontja szerint a törvényszék az Európai Bíróság CANON ítéletében megfogalmazott releváns szempontok egyikét sem vette figyelembe. Ilyen tényezők - többek között - az áruk jellege, rendeltetési célja, használatuk módja, valamint az, hogy az áruk egymással versenyben állnak vagy kiegészítő jellegűek-e. A törvényszék tévesen jutott arra a következtetésre, hogy az ellentartott védjeggyel érintett 12. osztályba sorolt áruk és a lajstromozni kért megjelöléssel érintett 37. és 39. osztályokban nevesített szolgáltatások védjegyjogi értelemben hasonlónak minősülnek.

[26] Sérelmezte a fellebbezés az elsőfokú végzésnek az IKARUS védjegy jóhírneve tekintetében elfoglalt álláspontját is. Nézete szerint a csatolt bizonyítékok ezt nem támasztják alá. Azzal érvelt, hogy a Hivatal és a bíróságok töretlen joggyakorlata szerint a jóhírűséget a védjegyjogosultnak kell bizonyítania, és kizárólag a csatolt bizonyítékok alapján lehet azt megállapítani. Erre tekintettel a törvényszék jogszabályellenesen fogadta el köztudomású tényként a kérelmező korábbi IKARUS védjegyének jóhírűségét.

[27] Hangsúlyozta a kérelmezett fellebbezése, hogy jelen eljárásban különös jelentőséggel bír a korábbi védjegy használat hiánya miatti megszűnése, tekintettel arra, hogy a jóhírű korábbi védjegyre alapított felszólalás esetében a jóhírnévnek nem csak a felszólalással érintett védjegybejelentés benyújtásának napján, de a felszólalást elbíráló határozat meghozatala napján is fenn kell állnia. Álláspontja szerint az SZTNH előtti eljárás alapján megállapítható, hogy mivel a felszólalás alapjául szolgáló ...2 lajstromszámú IKARUS szóvédjegyet 2015. március 4. és 2020. március 4. napja között nem használta a kérelmező, annak jóhírneve 2017. szeptember 28. napján bizonyosan nem állt fenn, így a kérelmező alaptalanul hivatkozott a védjegye jóhírűségére. Előadta a kérelmezett, hogy álláspontja szerint amennyiben egy ténylegesen nem használt védjegy oltalma megszűnik, akkor annak jóhírűségét a megszűnést megelőző öt évben - amelyre a használatot kellett volna a védjegyjogosultnak igazolnia - nem lehet megállapítani. A védjegy jóhírűsége ugyanis csak akkor áll fenn, ha a védjegyet az oltalom fenntartása érdekében ténylegesen használják. A Pp. 123. § (1) bekezdése szerint a felszólaló védjegyhasználatának előkérdésnek minősül és az különös relevanciával bír a jóhírűség megállapítása vonatkozásában. Mindebből következően jelen felszólalási eljárásban a Vt. 4. § (1) bekezdés b)-c) pontjainak alkalmazása körében figyelembe vett jóhírűsége érdemi döntést nem lehet alapozni mindaddig, amíg a hivatkozott megszűnési eljárás jogerősen le nem zárul. Erre tekintettel a kérelmezett a fellebbezésében ismételten kérte az eljárás felfüggesztését.

[28] A kérelmező a fellebbezésre tett észrevételében az elsőfokú végzés helybenhagyását kérte.

[29] Fellebbezéssel nem volt támadott a Hivatali határozatnak a kérelmezett védjegybejelentését a 12. osztályba tartozó „járművek; szárazföldi, légi vagy vízi közlekedési eszközök; autóbusz; trolibusz; katonai szállítójárművek”, illetve a 37. osztályba sorolt „autóbusz karbantartása és javítása; trolibusz karbantartása és javítása; katonai szállítójárművek karbantartása és javítása” szolgáltatások vonatkozásában elutasító

rendelkezéseit az elsőfokú bíróság határozatának helybenhagyó része, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 358. § (5) bekezdése alapján nem érintette.

[30] A fellebbezés nem alapos.

[31] Az elsőfokú bíróság döntését és annak indokait a Fővárosi Ítéltábla osztotta, annak megváltoztatására a fellebbezés alapján sem látott indokot. A fellebbezésben kifejtettek tekintettel az elsőfokú végzés helyes indokai közül az alábbiakat hangsúlyozza.

[32] Mindenekelőtt rögzíti, hogy a jelen másodfokú eljárás tárgyát az elsőfokú bíróságnak a Hivatal határozatát részben megváltoztató, és a védjegyjelentést a 37. osztályba sorolt „javítás; szerelési szolgáltatások”, illetve a 39. osztályban szereplő „szállítás; áruk csomagolása és raktározása; utazásszervezés (az osztály betűrend szerinti jegyzékében szereplő valamennyi szolgáltatás)” tekintetében is elutasító rendelkezése képezte.

[33] A fellebbezés nézete szerint helyesen állapította meg a Hivatal, hogy fenti áruk és szolgáltatások nem hasonlók, mivel ezen szolgáltatások nyújtásának helye elkülönül a gépjárművek előállításának és árusításának helyétől, így nem ugyanazok a forgalmazási csatornák és nem állnak versenyben egymással, továbbá egymással nem helyettesíthetők.

[34] Az ítéltábla ezzel szemben a törvényszék álláspontját osztotta, amely szerint a közlekedésben résztvevő, személyszállításra használt áruk (busz, trolibusz) folyamatos ellenőrzése, javítása azok közlekedésben való részvételének elengedhetetlen feltétele, továbbá a szállítás és utazásszervezés szolgáltatás szükségszerű része az erre szolgáló szállítóeszköz. Helytállóan foglalt állást ezért akként az elsőfokú bíróság, hogy az ellentartott védjeggyel érintett 12. osztályba sorolt áruk, és a lajstromozni kért megjelöléssel érintett 37. és 39. osztályokban nevesített szolgáltatások védjegyjogi értelemben hasonlóknak minősülnek. Helyesen állapította meg, hogy a megjelölések azonossága, illetve nagyfokú hasonlósága ezt a hasonlóságot tovább erősíti. Mindebből okszerűen következtetett arra a törvényszék, hogy az ellentartott védjegyek oltalma a Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontja alapján kizárja a lajstromozni kért megjelölés védjegyoaltmát a 37. osztályba sorolt „javítás; szerelési szolgáltatások” és a 39. osztályban szereplő „szállítás; utazásszervezés” szolgáltatások körében.

[35] Megfelelően járt el az elsőfokú bíróság, amikor a fennmaradó, 39. osztályban szereplő „áruk csomagolása és raktározása; (az osztály betűrend szerinti jegyzékében szereplő valamennyi szolgáltatás)” tekintetében lefolytatta a Vt. 4. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt kizáró ok vizsgálatát, tekintettel arra, hogy a védjegynek csak a jóhírűsége biztosít áruosztályokon átívelő oltalmat.

[36] A másodfokú bíróság egyetértett a törvényszékkel abban, hogy az ellentartott védjegyek jóhírűsége a csatolt bizonyítékokkal igazolt volt, továbbá az a köztudomás alapján

is megállapítható. Az elsőfokú végzés e tekintetben kifejtett helyes érveire az ítéltábla mindössze visszautal azok szükségtelen megismétlése nélkül.

[37] Nem vezettek eredményre fellebbezésnek a jóhírűség és a használat állított hiányának összefüggése körében kifejtett érvei. Ahogy azt az EUB a Leno Merken ítéletben kimondta, a tényleges használat megállapításának kritériumait egyértelműen meg kell különböztetni a jóhírnévvel kapcsolatban alkalmazandó kritériumoktól (Leno Merken ítélet, C-149/11, EU:C:2012:816, 52-54. pont). Ezért az ítéltábla a kérelmezett ezzel kapcsolatosan előadott fellebbezési érveire nem tér ki.

[38] A kifejtettek alapján a törvényszék helyesen állapította meg, hogy a lajstromozni kért megjelölés és az ellentartott védjegyek azonosak, vagy lényegében azonosak, továbbá az ellentartott védjegyek jóhírűek, mely körülmények miatt reális, hogy azon áruk vagy szolgáltatások vásárlóközönsége, amelyekre az ellentartott védjegyet lajstromozták, akkor is rokonítja a lajstromozni kért megjelölést, ha teljesen különbözik azon áruk vagy szolgáltatások vásárlóközönségétől, amelyek vonatkozásában a korábbi védjegyet lajstromozták.

[39] Ebből helytállóan következtetett arra, hogy a Vt. 4. § (1) bekezdés c) pontja akadályozza a lajstromozni kért megjelölés védjegyoltalmát a 39. osztályban szereplő „árak csomagolása és raktározása; (az osztály betűrend szerinti jegyzékében szereplő valamennyi szolgáltatás)” szolgáltatások tekintetében is.

[40] Mindezek alapján megalapozottan döntött az elsőfokú bíróság, amikor a Hivatal határozatát megváltoztatta és a védjegybejelentést valamennyi áruosztályban elutasította.

[41] A Fővárosi Ítéltábla nem látta teljesíthetőnek a fellebbezésnek a kérelmezett ...2 lajstromszámú IKARUS védjegyének megszűnését elrendelő SZTNH M73...6/76 számú, továbbá a2 lajstromszámú IKARUS védjegyének megszűnését elrendelő SZTNH M.....88 számú határozata bírósági megváltoztatási eljárásának jogerős befejezéséig történő, a Pp. 123. § (1) bekezdése szerinti felfüggesztésére irányuló kérelmét, mert a törvényszékkel egyezően maga sem tartotta relevánsnak a kérelmezett által hivatkozott, 2020. évben indított, az ellentartott védjegy oltalmának használat hiánya miatti megszűnése megállapítása iránti eljárást, melynek eltérő időszak a tárgya és jogerősen még nem fejeződött be.

[42] A kifejtettek értelmében a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését a Vt. 79. §-án keresztül érvényesülő Pp. 389. §-a és 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[43] Az eredménytelenül fellebbező kérelmezettet a Vt. 93. §-a és a Pp. 83. § (1) bekezdése szerint kötelezte a kérelmező oldalán felmerült, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (2), (5) és (6) bekezdése alapján, mérlegeléssel, az elvégzett tevékenységgel arányban állóan megállapított 50.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú eljárási költség megfizetésére.

Budapest, 2022. szeptember 27.

Dr. Mózsik Tímea s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró

Dr. Karaszi Margarita s.k.
bíró

Dr. Ócsai Beatrix s.k.
bíró